

Leo Verwimp

Voor de verbetering van de vruchtbaarheidskengetallen van de veestapel tekende Leo Verwimp in op Drachtwacht van CRV.

Activiteiten:	vleesvee, vleesvarkens en mestkippen
Ras:	Belgisch witblauw
Aantal dieren:	70
Aantal hectare:	27

Leo Verwimp

Minimaal 80 punten beenwerk bij stierkeuze

Hoger eiwitgehalte in het krachtvoer

Overgang naar vleesveerantsoen gebaseerd op tachtig procent graskuil

Vleesveefokker Leo Verwimp pakt vruchtbaarheid van de witblauwe veestapel op diverse fronten aan

Vruchtbaar vee

Met het oog op uitbreiding van de zeventigkoppige vleesveestapel naar 175 stuks pakte Leo Verwimp uit Poppel de vruchtbaarheid stevig aan. In amper een jaar tijd is het aantal drachten bij de witblauwe fokvaarzen en fokkoeien bijna verdubbeld.

tekst **Annelies Debergh**

De benodigde vergunningen zijn in orde. De plannen liggen klaar. 'Ik wacht alleen nog op groen licht van het Vlaams Landbouw investeringsfonds.' Vleesveehouder Leo Verwimp is midden in de onderhandelingen voor de bouw van een nieuwe stal voor 175 stuks vleesvee. Als het Vlaams Landbouw investeringsfonds, kortweg VLIF, zijn goedkeuring geeft voor volledige subsidiëring, dan start hij nog voor de zomer met de nieuwbouw. 'De contacten met de constructeurs zijn gelegd. Zij gaven me de garantie dat de stal er op drie maanden kan staan.'

Nood aan nieuwe vleesveestal

De vaart achter het bouwproject is enigszins noodzakelijk. De aanpak van de vruchtbaarheid – een van de sleutels van een goed draaiende en vooral rendabele vleesveehouderij – verbeterde het aantal drachten fors van gemiddeld 22 in voorgaande jaren naar 45 drachten in een jaar. Leo Verwimp: 'Vóór de winter moet de nieuwbouwstal gebruiksklaar zijn, anders krijg ik het vee komende winter met moeite nog weer binnen.' Het gemengde bedrijf van Leo Verwimp ligt in Poppel en is met vleeskippen,

vleesvarkens en vleesvee in hoofdzaak gericht op de productie van vlees. Enkel in de rundveehouderij gaat het om een gesloten structuur. 'Toen mijn vader boer was, hadden we ook melkkoeien', vertelt Leo over het verleden. De melkveetak was echter te klein en in verhouding te intensief om mee door te gaan. Het melkquotum werd van de hand gedaan. 'Zo ben ik stilaan gaan kruisen met witblauw. Intussen heb ik al voor 87,5 procent zuiver stamboekvee. Eens gebeten door de microbe van de koeien, blijf je voor altijd gepassioneerd.'

De zoogkoeienhouderij is gebaseerd op een gescheiden opfok. 'De kalveren worden zonder enig moedercontact meteen individueel gehuisvest', legt Leo uit. Hij ziet voordeel in de werkwijze en wijst op meer dan een gecontroleerde groei en verzorging van de kalveren. 'Hoe meer je zelf voor een kalf zorgt, hoe meer je er ook van terugkrijgt. Van de 70 dieren in mijn veestapel weet ik zeker dat ik er 67 zo bij de kop kan pakken. Dat werkt gemakkelijk.'

Het bedrijf werkt voor de volle honderd procent met ki. 'Vroeger heb ik wel eens een dekstier gekocht, maar bij de keuring bleek hij een varkensmuil te hebben. Om

het risico op fokken op gebreken uit te sluiten, heb ik toen definitief voor ki gekozen.' De partnerkeuze gebeurt stevast in overleg met de ki-dierenarts, een belangrijke adviseur op dit bedrijf. 'Tegen de ervaring van een ki-dierenarts kan ik als veehouder nooit op', klinkt Leo vastberaden. 'Het is zijn beroep. Hij insemineert elke dag meer dan twintig koeien en ziet elke dag tientallen dieren en zelfs kalveren. Zo is hij ook een belangrijke bron van informatie.'

In de fokkerij streeft Leo Verwimp naar het economische type. Adajio, Ebloui, Impartial, Rosario, Obelix, Fleuron en Inca zijn stieren die regelmatig zijn ingezet, naast de gewaardeerde Dartagnan en Vilmar. 'Lange, grote, zware dieren, dat is wat ik het liefste wil', gaat hij verder.

Maar ook beenwerk krijgt veel aandacht. Enkel stieren met 80 punten of meer voor beenwerk krijgen kansen in de fokkerij. 'Ik heb liever wat minder vlees in de achterbil dan slechte poten. Beenwerk is belangrijk: daar loopt een dier elke dag op.'

Kostenbesparend insemineren

Het ijveren voor een verbeterde vruchtbaarheid begon afgelopen jaar toen enkele dieren voor de zoveelste keer niet drachtig bleken. 'In gesprek met de ki-dierenarts ga je telkens een stapje verder in de zoektocht naar het waarom van een probleem. Zo kwam ik in eerste instantie bij Drachtwacht van CRV uit.' Met Drachtwacht betaalde Leo niet langer een bijdrage per inseminatie, maar een eenmalig bedrag per dier per jaar

van 27,5 euro. 'Voor bedrijven die minder dan twee inseminaties per dier nodig hebben, is dat een duur systeem, maar bij herhaalde inseminaties komt Drachtwacht al snel goedkoper uit. Bij mij was het zuiver een overweging van kostenbesparing.'

De achterblijvende vruchtbaarheidsresultaten maanden hem echter tot verder ingrijpen. Leo nam contact op met de faculteit Diergeneeskunde van de Universiteit Gent. Een eerste onderzoek ging uit naar de ziektestatus van het bedrijf. 'We zijn ibv-vrij, bvd-vrij en twee dieren met neospora werden opgeruimd', somt hij op. Het vormt meteen ook de reden om het bedrijf gesloten te houden en groei te baseren op eigen aanfok. 'Wie aankoopt, verliest. Het houdt altijd risi-

co in om ander vee binnen te halen.' Ook de mineralen- en vitaminehuishouding werd onderzocht. Een mengmonster van bloed van verschillende dieren uit diverse leeftijdscategorieën gaf geen tekorten aan. Het veranderen van de inseminatieperiode had het meeste effect, zo stelt Leo Verwimp. 'Vroeger insemineerde ik alle dieren vooral in de winterperiode. Dan had ik ook een voorjaarspiek met kalvingen. Nu insemineer ik het hele jaar door en start ik op jongere leeftijd bij de vaarzen. Met wat geluk heb ik straks 45 bevestigde drachten in een periode van een jaar tijd.'

Financieel veel voordeel

De extra aandacht voor vruchtbaarheid brengt vooral op financieel vlak veel voordeel. 'Een veehouder staat er vaak niet bij stil hoeveel geld lagere cijfers voor vruchtbaarheid kosten. Je wordt daar niet dagelijks cash op afgerekend, maar als je aan het eind van de rit terugreken, dan wordt je er niet vrolijk van.' Het jaarrond insemineren zorgt op velelei vlakken voor voordeel, zo vindt Verwimp. 'Ik stop niet meer met insemineren. Drukke en rustiger periodes krijg je vanzelf. Maar dat maakt het net ook weer boeiend als veehouder.' Ook voor de ziektedruk bij de kalveren heeft het gespreid afkalven veel voordeel. 'Ik merk dat ik nu minder last heb met bijvoorbeeld luchtweginfecties onder de kalveren. Er zitten veel minder dieren van dezelfde leeftijd samengehokt.'

Niet alleen het inseminatiemanagement is inmiddels aangepakt, ook het voerre-gime werd bijgesteld. 'We geven nu een ander krachtvoer met een hoger eiwitgehalte', geeft Leo nog mee. 'Bij de kalveren zie ik alvast betere groeicijfers terug.' Het maisaandeel wordt met drie hectare het komend jaar gehalveerd op de 27 hectare bedrijfsareaal. De bedoeling is om een rantsoen van tachtig procent gras aan te vullen met krachtvoer. Leo Verwimp: 'Ik blijf zoeken tot ik het ideale systeem gevonden heb.'

Verbetering op vlak van vruchtbaarheid verdubbelt drachtpercentage